

retning om Indkaldelsen, jfr. Stk. 1, at meddele Arbejdsgiveren dette, og han er i saa Tilfælde forpligtet til ved Hjemsendelsen at genindtræde i Stillingen.“

Med Hensyn til de kvindelige Funktionærers Retsstilling ved Indgaaelse af Ægteskab og indtrædende Graviditet fastslaas det nu i § 7, at *Indgaaelse af Ægteskab ikke hjemler Ret til øjeblikkelig Afskedigelse*, men Opsigelsesfristerne skal iagttages. Der hjemles derhos Funktionæren *Ret til Løn i et vist Omfang under Graviditet*. Og Retten til Efterløn udvides saaledes, at den i Modsætning til tidligere ogsaa tilkommer efterladte efter Funktionærer, der har været ansat i 1 og 2 Aar i den paagældende Virksomhed. Hidtil var Grænsen 3 Aar.

I § 8 indføjedes i Folketinget en Bestemmelse om, at *Efterløn til en kvindelig Funktionærs Børn* ikke blot skal betales, naar Børnene er forældreløse, men ogsaa naar Faderen ved Moderens Død ikke havde Forsørgerpligt.

I § 9 er indsat nogle særlige Regler til Fordel for *Handelsrejsende* m. v. Disse har følgende Ordlyd:

„Saafremt en Funktionærs Arbejde i Arbejdsgiverens Tjeneste medfører Udgifter til Rejse, Ophold uden for Hjemstedet o. lign., har Funktionæren Krav paa, at alle nødvendige Udgifter hertil bæres af Arbejdsgiveren, og denne er pligtig at yde Funktionæren passende Forskud til Afholdelse af disse Udgifter. Dette gælder ogsaa, hvor de nævnte Udgifter ifølge Aftale udredes af aftalt Løn eller Provision, men det stedfundne Salg ikke muliggør Dækning af sædvanemæssige Omkostninger.

Forskud paa Provision, som er ydet til Bestridelse af Funktionærens Rejseudgifter, kan af Arbejdsgiveren kun kræves dækket af Funktionærens Løntilgodehavende eller indtjente Provision og ikke indtales som almindelig Gældsfordring.

De i §§ 3, 5, 6, 7 og 8 omhandlede Ydelser udregnes for provisionslønnede Funktionærer paa Grundlag af den Provisionsindtægt, som Funktionæren antagelig vilde have